

HARPER LEE

...Să ucizi o pasăre cântătoare

roman grafic

adaptare și ilustrații de Fred Fordham

traducere din limba engleză
de Tatiana Malița

POLIROM
2019

Dacă ai putea să-nveți un mic șiretlic, Scout, te-ai împăca mult mai bine cu fel de fel de oameni. Nu poți înțelege pe altul dacă nu privești lucrurile din punctul lui de vedere...

...adică, dacă nu-ți pui papucii ochului și nu umbli puțin cu ei.

Nu poți să te-astepti de la domnișoara Caroline să învețe într-o zi toate manierele Maycombului și nu i-o poți lua în nume de rău că n-a știut să se descurce.

Măi să fie - și eu am crezut că fac bine dacă citesc, iar ea mi-a luat-o în nume de rău.

Ascultă, Atticus, nici n-ai obligată să mă duc la școală! Burris Ewell! Îl știi pe Burris Ewell?

Nu vine la școală decât în prima zi. Doamna care ne însoțește zice că și-a făcut îndeajuns datoria față de lege dacă i-a însoțit în cabinet.

Dar tu, Scout, nu poți face una ca asta.

Câteodată, în cazuri excepționale, e mai bine să forțezi puțin legea.

Nu văd de ce eu trebuie să merg și Burris nu.

De trei generații, familia Ewell e rușinea Maycombului. Nici nu-mi amintesc ca vreunul dintre ei să fi muncit cinstit măcar o zi.

Abunci, ascultă-mă...

Ar putea să meargă la școală oricând poftesc.

Mijloace de a-i aduce la școală cu silită există, dar e stupid să-i silești pe cei de felul lor să se întregreze într-o ambianță nouă.

Pe mine n-ai obliga, dacă nu m-ai duce mâine la școală.

Ewellii sunt membrii unei societăți închise, formate numai din Ewelli.

Să lăsăm asta.

Dumneata, domnișoară Scout Finch, ești un om ca toți oamenii. Prin urmare, trebuie să te supui legii.

Dar dacă am să mă duc mai departe la școală, n-am să mai pot citi niciodată...

Toată seara ne-a fiinut Atticus într-o crădă de răs, citindu-ne cu gravitate colosale întregi despre unul care se suise pe un cabarg de drapel fără nici un motiv deslușit.

1934

În timpul anului, pentru că scăpam de la școală cu o jumătate de oră înaintea lui Tom, care stătea până la trei, treceam în goana mare pe dinaintea casei Radley și nu mă opream decât la adăpostul verandei noastre din față.

O dată însă, pe când alergam așa, privirea mi-a fost atrasă de ceva...

Când a venit Jem acasă, m-a întrebat de la cine aveam abăta gumă de mestecat.

Am găsit-o.

Nu mânca de pe jos, Scout!

Nu e de pe jos, ci din copac.

Uite, în copacul acela de lângă școală era înfiptă.

Scuip-o imediat!

PTOU!

Am mestecat-o toată după-amiaza și încă n-am murit, nici nu m-am îmbolnăvit.

Nu știi că n-ai voie nici măcar să te atingi de copacii ăia?

Dur-te și clătește-ți gura chiar acum, n-ai auzit?

Nici nu mă gândesc, îmi strică gustul.

Dacă nu te duci, te spun Calpurniei!

Se apropia vara, Jem și cu mine o așteptam cu nerăbdare.

Vara însemna să dormim în paturile de campanie pe veranda din dos ori să încercăm să dormim în căsuța din copac; vara însemna o mulțime de bunătăți și o mie de culori într-un peisaj potopit de soare; dar mai presus de toate...

Vera Ingerma Dill.

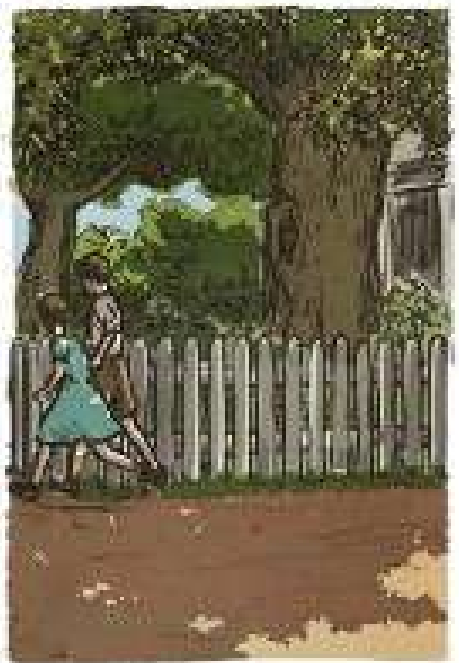
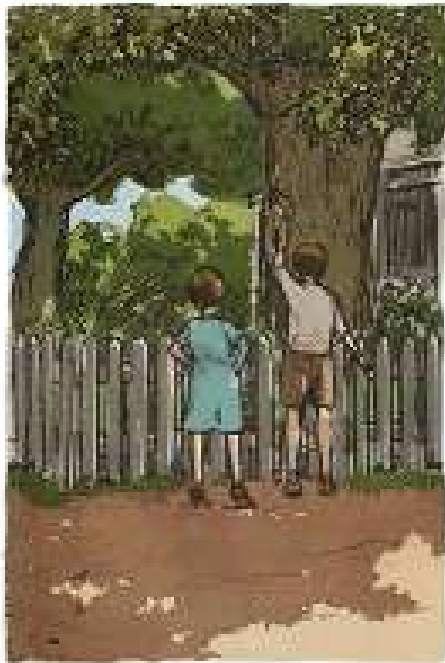
Cred că măine îți face apariția și bătrânul Dill.

Mal curând pozmăine. În Mississippi li se dă drumul cu o zi mai târziu.

Jem, ia uite!

O văd, Scout, o văd...

Capete de indieni. O mie nouă sube șase, Scout, iar astălată e din o mie nouă sube. Să știi că sunt chiar vechi.

O mie nouă sube. Ia spune...

Taci puțin, să mă gândesc.

Jem, tu crezi că e ascunzătoarea cuiva?

Nu, nu prea cred să treacă cineva pe aici în afară de noi, doar dacă o fi o vreunui om mare...

Damenii mari n-au nevoie de ascunzători. Ce zici, Jem, să le păstrăm?

Știi ce? O să-ți păstrăm până începe școala și-atunci o să merg de la unul la altul și o să-ntreb al cui sunt.

Al cui va trebuie să fie, neapărat. Uite ce lustruiți sunt.

Ăptia-s bani păstrați.

Înț, dar de ce-ar păstra și guma bot apa? Știi doar că nu ține.

Asta, Scout, n-aș putea să-ți spun. Banii aceștia însă au valoare pentru cineva.

Cum adică, Jen?

Capetele de indieni, vezi tu, vin de la indieni. Asta-i, cum s-ar spune, vrăjitorie curată, îți aduce noroc.

Adică, bineînțeles, nu pul fripti pe nepusă masă ori ceva de genul ăsta, dar chestii ca viață lungă, sănătate sau noțe mari la lucrările de control...

La astea îmi închipui că ține cineva cu adevărat. O să le pun în cutia mea.

